

In b__ween

Ett arbete om sammanhang

Hanna Andersson

Examensarbete 15 hp
Konstnärligt kandidatprogram 180 hp
Högskolan för design och konsthantverk
Göteborg 2012

ABSTRACT

As a designer, I find myself daily being confronted with choices which eventually can be summarized as how we experience something. What's the function, feeling, what colors should there be, shapes, materials, etc. Different parts will be combined to create an entirety. The only question is why we are affected so differently by the same entirety.

In this project I have examined how the relationship between a space and a product affects our perception of a coherency and what it is that makes us experience it so differently. I wanted to find a way to methodically explore the importance of the coherency for the experience of a product and a space in relation to each other, in order to produce a material that can form the basis for further work on the spatial context.

I've looked into the psychological term central coherence and formed a scale that shows the human abilities to perceive a context in various psychological conditions. From this scale I've tried to concretize the process of making a spacial coherency by creating two different additional steps based on each extreme of the scale which helps you make sure that both functional and emotional needs are included in the process.

KEYWORDS:

COHERENCY, PERCEPTION, METHOD & PSYCHOLOGICAL CONDITIONS

FÖRORD

Tack till alla ni som hjälpt mig genomföra detta projekt. Speciellt tack till min handledare Mirjana Vukoja för roliga och inspirerande handledningar, Pontus Fogelberg för ditt fantastiska stöd samt Lisa Hjalmar för din vänskap och din psykologiska expertis.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

ABSTRACT / KEYWORDS	2
FÖRORD.....	3
INLEDNING.....	5
<i>Bakgrund</i>	5
<i>Frågeställning</i>	6
<i>Avgränsningar</i>	6
GENOMFÖRANDE.....	7
<i>Funktion efter behov</i>	7
<i>Känsla efter användning</i>	7
<i>Central koherens</i>	8
<i>Spatiala tester</i>	9
<i>Stark central koherens?</i>	10
RESULTAT.....	11
<i>Koherensskalan</i>	11
<i>Process</i>	12
<i>Sammanhangsmodeller</i>	12
<i>Igenkännande av föremål</i>	13
<i>Integrering av delar</i>	13
<i>Förpackning</i>	14
<i>Reflektioner</i>	17
SAMMANFATTNING & DISKUSSION.....	18
KÄLLFÖRTECKNING.....	19

INLEDNING:

När jag tänker på ett rum, ser jag händelser. Om jag som exempel utgår ifrån mitt eget hem. Jag ser det i den periodvis fyllda kalendern på kylskåpet där varenda biobiljetter, museikvitto och reseintyg tejpats fast för att bibehålla minnet av en speciell dag, men också dagarna då ingenting hände. Jag känner värmen och nöjet i prydnadssaker som köpts på semesterar utomlands och kaffebläcken i soffan som inte går att tvätta bort men som genom sin existens håller kvar minnet av min sambos födelsedagskalas för två år sedan. Jag ser den julafton då trasmattan som mamma vävt låg i paketet och som numera ligger på golvet i sovrummet och förvandlar kalla vintermorgnar till något varmt och välkomnande. Jag ser hålrummet efter den bortslagna flisan i den gamla porslinskålen och påminns om mormödrar med karamellgömmor och så ser jag tröttheten i tvättkorgen.

Jag frågade min sambo hur han ser på vårt gemensamma hem. Han började räkna upp möblerna som finns, vissa mer viktiga än andra men alla med syftet att fylla en praktisk funktion. Han har, liksom jag lagt märke till den bruna fläcken på soffans armstöd och berättar hur han stört sig på den en längre tid. Han inflikar att nya fräscha överdrag kanske är på tiden. Han gillar köksbordet, där får våra närmsta vänner plats, men är det storbjudning så är det på tok för litet. Kalendern använder han till att komma ihåg arbetstider och födelsedagar som han annars så lätt glömmer bort. Och han ser ingen trötthet i tvättkorgen, han ser avlastning för smutsiga kläder på väg in i tvättmaskinen.

Som designer upplever jag att man dagligen ställs inför val i sitt arbete som slutligen ska sammanfatta hur vi upplever något. Vilken funktion som ska förmedlas, vilken känsla som ska inges, färg, form, material etc. Olika delar ska föras samman och skapa en helhet. Frågan är bara varför vi påverkas så olika av samma helhet.

Jag ville med detta projekt undersöka hur förhållandet mellan rum och produkt påverkar vår upplevelse av sammanhanget, vad det är som gör att vi upplever sammanhang så olika.

Jag ville hitta ett sätt att metodiskt undersöka sammanhangets betydelse för upplevelsen av produkt och rum med målet att få fram ett material som kan ligga till grund för vidare arbete kring rumsliga sammanhang.

Genom mitt resultat hoppas jag kunna påverka betraktaren att ifrågasätta sin omgivning utifrån ett sammanhangsperspektiv, ex. tankar kring vad det är som gör att vi tycker om ett föremål eller inte utifrån den miljö vi befinner sig i. I tider där västvärldens konsumtionsvanor ifrågasätts vill jag bidra på mitt sätt. Förändring av inarbetade beteendevanor sker först på individnivå genom förståelse för varför man väljer att göra på ett visst sätt och mitt mål är att leda in betraktaren på den tanken.

Bakgrund:

Frågor som kretsar kring förhållandet mellan rum och produkt har varit central under hela min tid på HDK och återkommit i alla mina projekt på ett eller annat sätt.

För mig handlar rumsgestaltning inte bara om förhållandet mellan rum och produkt utan lika mycket om kopplingen mellan det tredimensionella och det tvådimensionella, vilken påverkan det får beroende på hur vi väljer att koppla samman dessa två.

Allt för ofta (på mässor, utställningar i tidningar, på bloggar och i butiker) möts jag av situationer där produkter (ex. möbler) presenteras i miljöer som saknar vidare anknytning till ett funktionellt eller känslomässigt sammanhang och det resulterar ofta i ett platt och ytligt uttryck som lämnar mig oberörd. Jag vill inte att min design ska uppfattas på detta sätt då användaren och dennes ändamål med min design är det centrala i det jag gör. Jag vill att min design ska smälta in i de vardagssysslor som användaren liv kantas av, inte bli en artefakt som är estetiskt tilltalande men som står utanför sammanhanget. För att kunna åstadkomma detta behöver jag veta vilka delar som är huvudsakliga för upplevelsen av ett sammanhang.

Frågeställning:

Vad är det som gör att vi upplever ett sammanhang på olika sätt?

Hur kan man påverka sammanhanget genom förhållandet mellan rum och produkt?

Hur påverkar vår uppfattning av en produkt det rumsliga sammanhanget?

Hur påverkar vår uppfattning av det rumsliga sammanhanget (rummets funktionella ändamål) användningen av en produkt?

Avgränsningar:

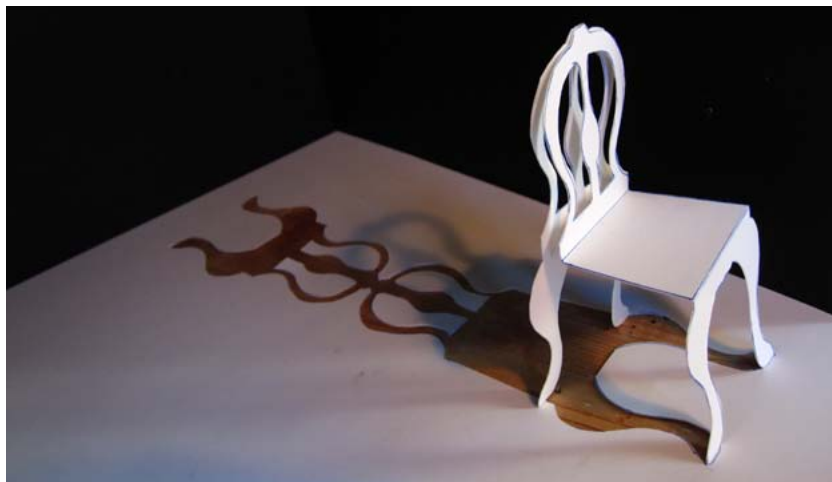
Begreppet central koherens är, som alltid inom psykologi, del av en större omfattande tankeprocess där många olika psykologiska aspekter spelar in. Jag har valt att endast fokusera på den Centrala Koherensen i detta projekt.

GENOMFÖRANDE

Inledningsvis i projektet arbetade jag konkret med utforskande av rum och produkt i förhållande till varandra.

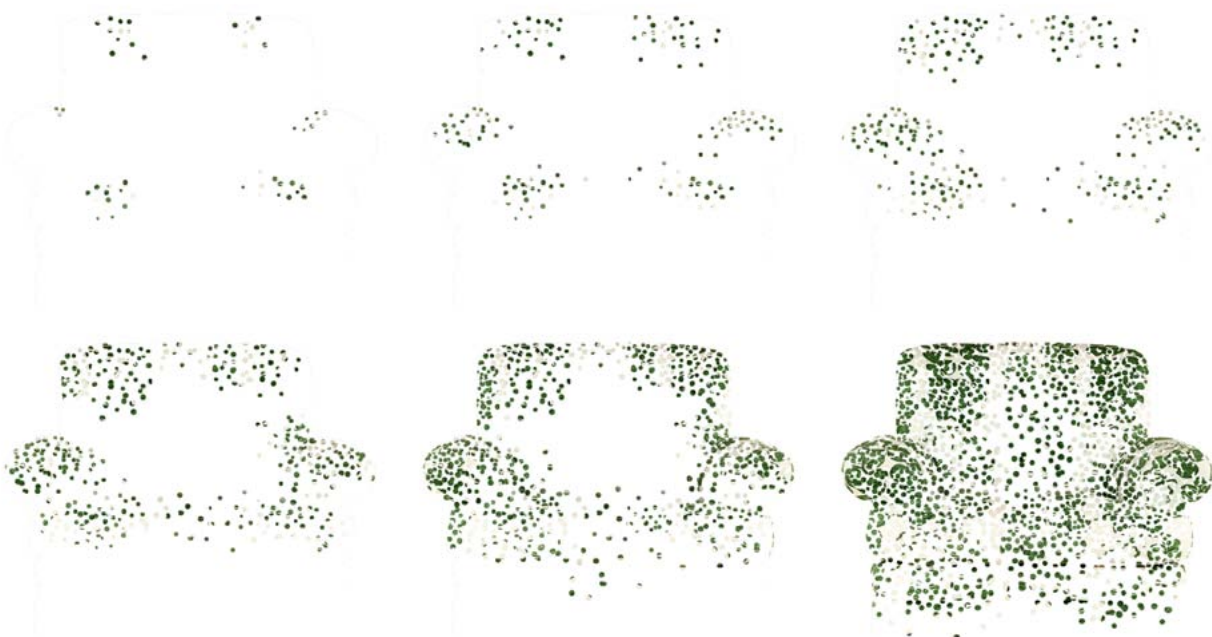
Funktion efter behov:

Jag började att undersöka hur man skulle kunna skapa ett sammanhang där funktionen i ett rum uppdagas efter att betraktaren känner ett behov av något, exempelvis att sitta. När betraktaren känner behovet av att sitta, börjar denna se sig om i rummet och upptäcker att det exempelvis då finns inbygda saker i golvet som går att lyfta upp och som skapar något för betraktaren att tillgodose sitt behov med.

Känsla efter användning:

Jag undersökte också hur användandet av en produkt påverkar känslan av ett sammanhang. Jag ville hitta ett sätt att gestalta det som händer runt omkring ett föremål, exempelvis genom mönster som blir synliga allt efter som att föremålet används.

De båda exemplen resulterade i att fokus hamnade på varför jag valt just den färgen, det materialet eller den formen på föremålen när det i själva verket var det som händer mellan föremålen som jag ville förmedla.

Gradvis började jag inse att det inte var rumsligheten i sig utan uppfattningen av rumsligheten samt syftet med de olika delarna som skapar sammanhanget, som jag ville utforska. Jag började titta på sammanhang utifrån ett psykologiskt perspektiv för att förstå vad det innebär att se ett sammanhang dvs. att se koppling mellan olika delar samt om det finns olika sätt att läsa in ett sammanhang beroende på psykologiska förutsättningar.

Central Koherens

Genom att undersöka synonymer för sammanhang fördes jag in på begreppet Koherens. Ett begrepp som är mest känt inom ämnet fysik men som också används inom psykologin där det förekommer i form av Central Koherens.

Central Koherens ingår i neuropsykologin och är en del av den kognitiva processen som handlar om hur vi inhämtar, bearbetar och använder information från omvärlden. Inom området kognitiv process ingår exempelvis minne, perception, uppmärksamhet, problemlösning och beslutsfattande. Central koherens syftar till människans förmåga att uppfatta sammanhang utifrån de delar som ingår i den kognitiva processen.

Alla människor föds med förutsättningar till Central Koherens som sedan utvecklas främst under de första åren av våra liv. Ibland sker dock att denna förmåga inte utvecklas helt och den centrala koherensen försvagas. Forskning har visat att det är denna typ av försvagning som sker hos personer med diagnoser inom autismspektrumet.

Normalt innebär tendensen att skapa övergripande sammanhang att vi människor tvingas prioritera meningsförståelsen. Det gör att vi lättare kan skilja meningsfullt material från meningslöst material. Vi kommer ihåg det som är kontentan av ett budskap, inte dess ordagranna lydelse. Dessutom minns vi budskapet bättre om det ingår i en kontext, i ett större sammanhang. Behovet av att placera in informationen i allt större sammanhang gör att vi kan koppla samman informationen till tidigare erfarenheter och lättare besluta hur vi ska agera därefter.

Hos personer med försvagad central koherens är det svårt att skapa detta övergripande sammanhang som en följd av att det är svårt att skilja på vad som är meningsfullt och meningslöst samt att utläsa behovet i en situation på samma sätt som en person med normal central koherens. Det är svårt att koppla samman relevanta delar till en helhet och ser istället alla delar som enskilda. Detta ger en väldigt fragmenterad bild av omvärlden så för att klara av vardagen skapar de istället egna sammankopplingar av informationen, då exempelvis utifrån enskilda detaljer som är återkommande i flera olika föremål eller situationer. Detta framstår ofta som obegripligt och osammanhängande för en person med normal central koherens då denne inte kan utläsa behovet av en sådan typ av sammankoppling och eftersom inget behov kan utläsas uppfattas den också som meningslös. I många fall ses den försvagade koherensen som en funktionsnedsättning men i själva verket är det bara ett avvikande sätt att ta in, bearbeta och använda informationen från omvärlden. En förmåga som borde ses som unik snarare än försvagad.

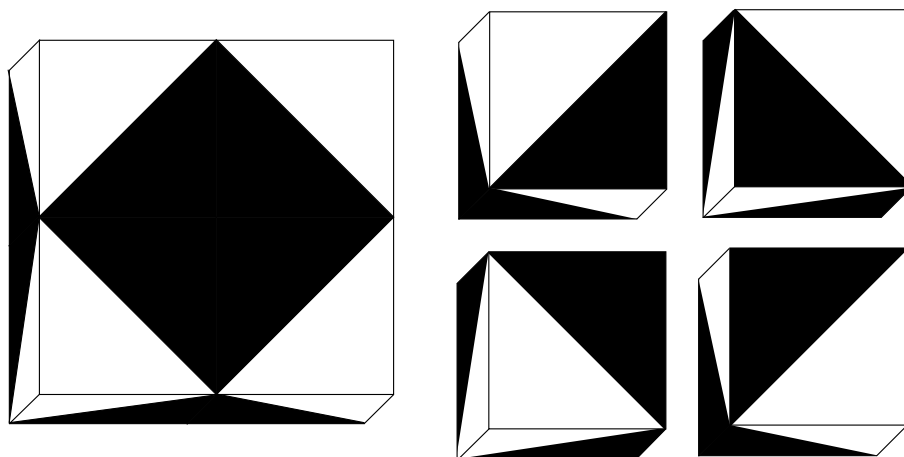
Normal central koherens är något som vi utövar utan att tänka på det och vare sig vi vill eller inte fungerar den centrala koherensen som en sammandragande kraft som för samman delar till en begriplig helhet utifrån personliga erfarenheter vilket gör att vi i viss mån är beroende av att se sammanhanget för att kunna utläsa ett behov. Detta kan ses både som en förstärkning och en begränsning.

På samma sätt som att en person med svag central koherens har svårt att koppla samman information utifrån ett behovsperspektiv så har en person med normal central koherens svårt att stå emot den kraft som vill föra samman informationen till en meningsfull helhet och istället se delarna som enskilda och kunna skapa andra sammansättningar av informationen.

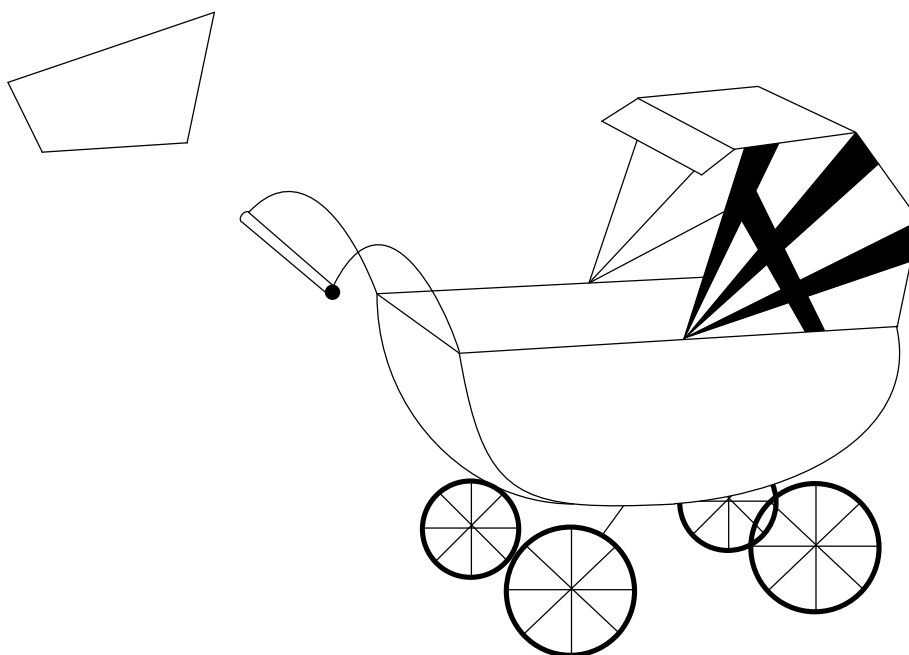
Spatiala tester

Så kallade spatiala tester utförs av psykologer bl.a. för att fastställa diagnos på personer som tenderar att befinna sig inom autismspektrumet. I dessa tester kan man utläsa hur skillnaderna mellan normal och försvagad central koherens yttra sig. Jag har valt att använda grundtankarna i två av dessa tester som underlag / utgångspunkt för mitt eget undersökande.

Ett av testerna kallas för *Blockmönster* och har gjort främst på barn. Testet går ut på att sätta ihop x antal kuber så att ett sammanhängande motiv kan utläsas. Ungefär samma principer som ett pussel. Testet visade att barn med svag central koherens hade lätt att sätta samman kuberna men motivet var irrelevant för att klara uppgiften då de snarare gick på formerna på kuberna. Barn med normal central koherens hade svårt att sätta samman kuberna första gången men när de väl sett motivet som bildades var det mycket lättare.

Ett annat test som gjorts kallas för *Inbäddade figurer* och går ut på att hitta en specifik form in en större form. Resultatet här visade att barn med svag central koherens bortser från kontexten och ser alla delar var för sig och kan därför lättare känna igen den specifika formen medan barn med normal central koherens tar hänsyn till kontexten och har svårare att urskilja de olika delarna som skapar formen och därmed också svårare att urskilja den specifika formen.

Stark central koherens?

Man pratar ofta om den normala centrala koherensen som ”stark central koherens” i förhållande till den försvagade. Men hur skulle en stark central koherens yttra sig om den vore en ytterlighet på samma sätt som den svaga?

Jag gjorde ett antagande om tre lägen av central koherens. Svag, normal och stark. Genom de psykologiska förändringarna vid svag central koherens skapade jag ett motsatsläge. Ett läge där man snabbt kan se helheten men har väldigt svårt att se delarna.

Fördelen med en sådan förmåga skulle kunna vara att eftersom man snabbt kan läsa ut budskapet i ett sammanhang så kan man också snabbt agera därefter. Nackdelen blir att det är svårt att erinra vad som låg till grund för ens agerande och därmed kan det också vara svårt att förklara varför man gjorde på ett visst sätt. Detta skulle också kunna leda till att man har svårigheter med att se att det finns flera sätt att agera på samt att se ett känslomässigt behov före ett funktionsmässigt.

RESULTAT

Koherensskalan:

Utifrån mitt antagande om tre stadier av Central Koherens (CK) har jag skapat en skala som konkretiserar vår förmåga att uppfatta sammanhang utifrån psykologiska förutsättningar. Syftet med skalan är att visa på de två ytterligheternas olika egenskaper samt att de är beroende av varandra för att skapa ett sammanhang som förmedlar meningsfullhet både utifrån känslomässiga och funktionella behov.

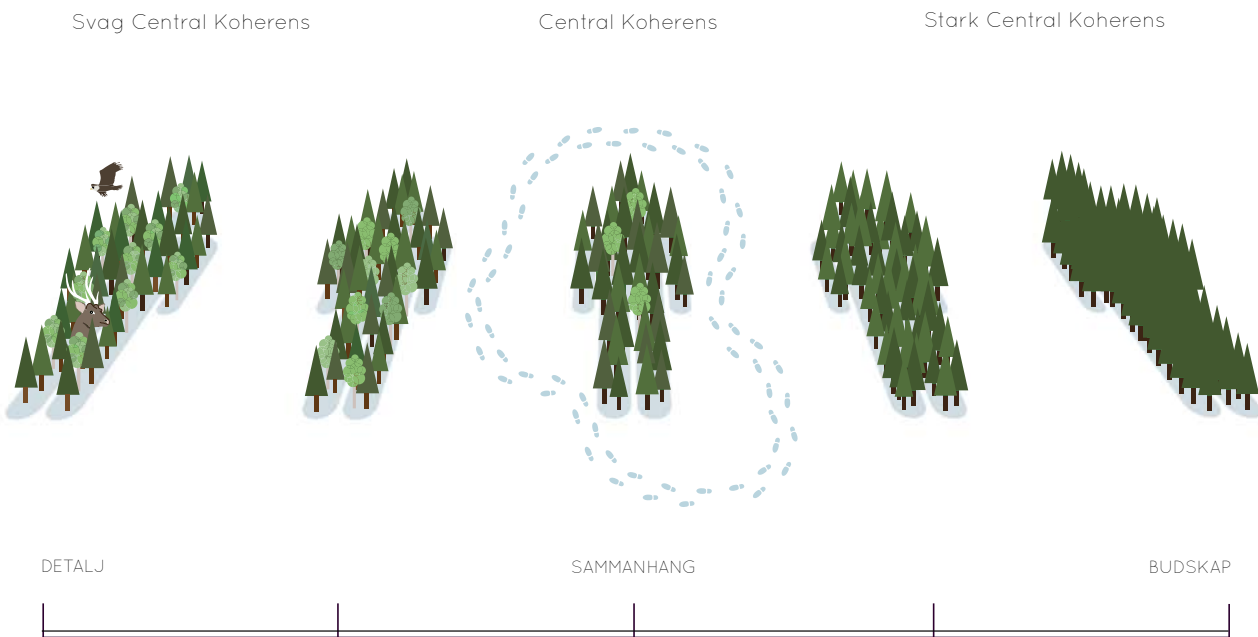
Skala går från svag CK (med beteckningen -5), till stark CK (med beteckning +5), där normal CK (med beteckningen -0+) symboliserar den allmänna förmågan att uppfatta sammanhang, dvs. genom att koppla samman de två ytterligheterna.

På Stockholms läns landstings forum för autism beskriver de den centrala koherensens olika yttringar genom att referera till hur man ser på ett flertal liknande faktorer, i detta fall hundra stycken träd.

Vid normal central koherens kopplar vi samman informationen och utläser det som en skog. Har man svag central koherens så ser man varje träd som enskilt och kan erinra dess egenskaper på detaljnivå men kan inte koppla samman dem till en större helhet. För att beskriva hur man vid stark central koherens läser av de 100 träden skulle man då kunna säga att man ser en skog men har istället svårt att erinra vad skogen består av.

Jag har valt att använda mig av denna metafor för att visualisera skalan och har betecknat dem som detaljnivå och budskapsnivå.

(Se bild nedan)

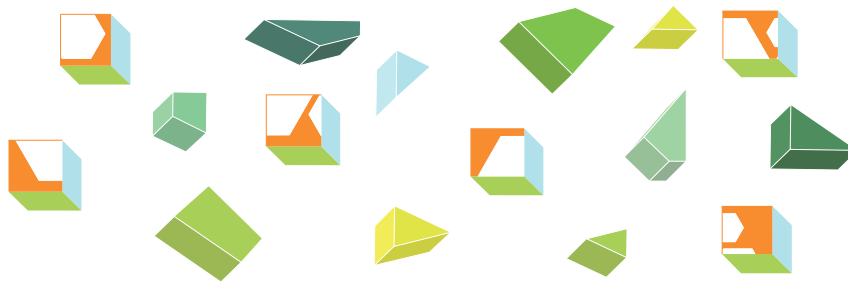
Skalan fungerar som referenspunkt där du överskådligt kan se var du befinner dig i framtagandet av ett sammanhang, samt påminnas om att jobba med de båda ytterligheterna för att göra ditt sammanhang så tydligt som möjligt.

2. Process:

För att konkretisera hur jag som designer omedvetet förhåller mig till denna skala i min designprocess i framtagandet av ett sammanhang så har jag skapat en ordningsföljd i form av en process med två tillhörande alternativa arbetsmodeller (sk. Sammanhangsmodeller) som utgår från vardera ytterlighet och hjälper mig att se på sammanhanget utifrån olika perspektiv.

PROCESS (STEG)

①	ABSTRAKTA FAKTORER	FUNKTION KÄNSLA	VERB ADJEKTIV	(BUDSKAP / SYFTE)
②	KONKRETA FAKTORER	RUM PRODUKT (PRIMÄRA) PRODUKT (SEKUNDÄRA)	SUBSTANTIV	(VERKTYG)
③	KONKRETISERING	SAMMANHANGSMODELL	1 olt. 2 / 1 & 2	(GENOMFÖRANDE)

Den första delen, den sk. Processen (steg) handlar om att konkretisera abstrakta och konkreta faktorer som är utgångspunkten för sammanhanget. De abstrakta faktorerna är *funktion* och *känsla* och kan ses som budskapet i /syftet med sammanhanget.

De konkreta faktorerna innebär vilken typ av rum jag ämnar att skapa samt vilka produkter som behövs för att kunna förmedla den tänkta funktionen. De konkreta faktorerna kan ses som budbärare av de abstrakta faktorerna (budskapet).

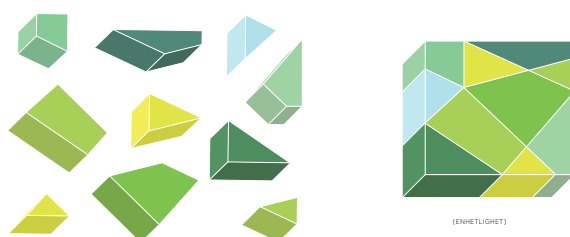
3. Sammanhangsmodeller:

Jag har utgått ifrån grundprinciperna i de två tester *Inbäddade figurer* samt *Blockmönster* och formulerat två olika sammanhangsmodeller att utgå ifrån i arbetet att skapa ett sammanhang.

Sammanhangsmodellerna är det moment som kommer efter att man fastställt de abstrakta samt de konkreta faktorerna som ska forma sammanhanget.

Testet *Inbäddade figurer* symboliserar sammanhangsmodellen för svag CK (detaljnivå) och betecknas här som *Igenkännande av föremål*. Denna modell ska hjälpa mig att tillgodose det känslomässiga behovet i sammanhanget.

I denna modell utgår man ifrån de abstrakta faktorerna och då främst *känslan* som ska förmedlas. Genom känslan ska funktionen kunna utläsas. Utifrån känslan ska en identitetsskapande faktor bestående av en form, en färg eller ett material. Denna identitetsfaktor blir sedan ett återkommande inslag i alla produkter som tillsammans skapar den rumsliga känsla samt att den ska signalera funktionen och ändamålet med rumsligheten.

IGENKÄNNANDE AV FÖREMÅL (INBÄDDADE FIGURER)
Detaljnivå

I denna modell jobbar du med igenkänningsbara faktorer på detaljnivå som tillsammans, inbäddade i en ÖMSLUTANDE FORM förmedlar sammanhangets huvudsakliga budskap. Modellen skapar ett enhetligt uttryck som bygger på struktur och repetition.

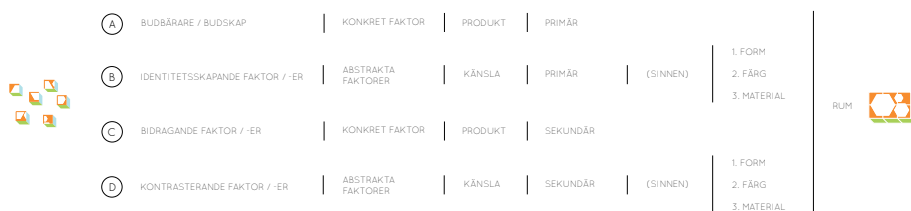
Testet *Blockmönster* symboliserar sammanhangsmodellen för stark CK (budskapsnivå) och betecknas här som *Integrering av delar*. Denna modell ska hjälpa mig att tillgodose det funktionella behovet i sammanhanget.

I denna modell kommer man att arbeta med kontrasterande faktorer. Man utgår ifrån de konkreta faktorerna i form av produkter och fastställer vilken produkt som är den primära för ändamålet samt vilka som är sekundära. Den primära produkten ska kopplas samman med de abstrakta faktorerna med hjälp av form, färg och material och på så vis skapar detta en stark enskild budbärare som också signalerar budskapet och det rumsliga ändamålet.

INTEGRERING AV DELAR (BLOCKMÖNSTER)
Budskapsnivå

I denna modell jobbar du med enskilda delar i ett kontrastrikt sammanhang där budskapet lyfts fram och synliggörs. Sammanhangets i denna modell kan tolkas in på flera olika nivåer beroende på hur många kontrasterande faktorer du väljer att inkludera.

De sekundära faktorerna har som uppgift att lyfta upplevelsen av den primära faktorn i sammanhanget genom kontrasterande egenskaper, sammankopplade av form, färg och material. Den primära och de sekundära ska agera motpoler. Beroende på hur många olika kontrasterande faktorer du väljer att inkludera desto fler sätt kan betraktaren utläsa syftet med sammanhanget kring den primära faktorn, men den primära faktorn i sig ska vara så pass tydligt att det aldrig råder någon tvekan om dess ändamål.

Det finns inget rätt eller fel sätt att använda dessa två metoder, huvudsaken är att man förstår varför man gör de val som man gör i sin egen designprocess samt ser till att uppfylla både de funktionella och de känslomässiga behoven lika mycket.

Förpackning:

För att visuellt förtydliga mitt resultat så har jag valt att förpacka materialet i form av en arbetsmetod. Detta dels för att konkretisera de olika delarna som en process består av, men jag ville också skapa en metafor för materialets innebörd.

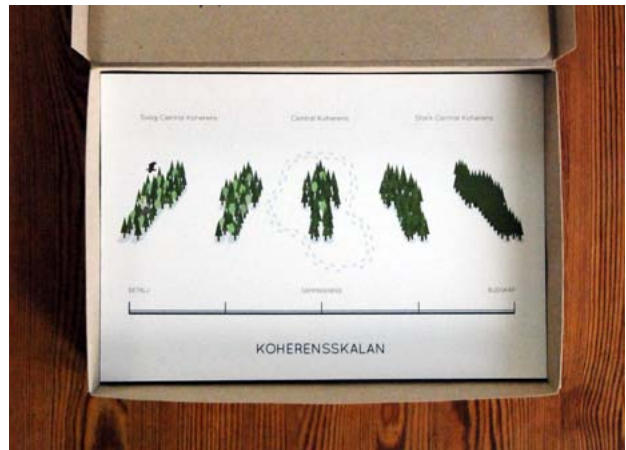
Metoden, som jag valt att kalla *Koherensmetoden*, innehåller x antal delar som ska placeras ur i en specifik ordning för att man ska förstå hur den ska användas. Precis på samma sätt som designprocessens olika ”mentala” steg fast nu som fysiska lådor och bilder som förmedlas informationer.

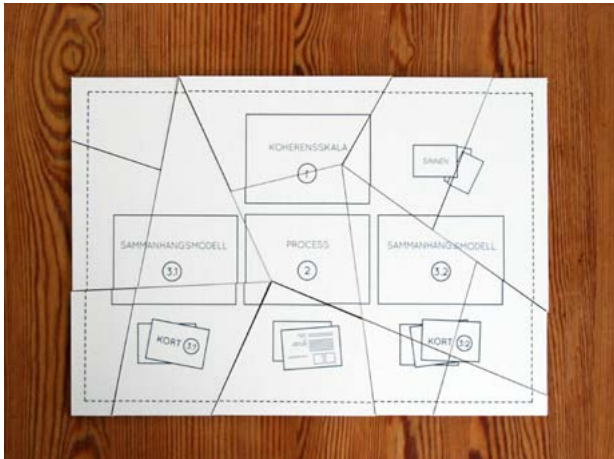
Metoden innehåller följande:

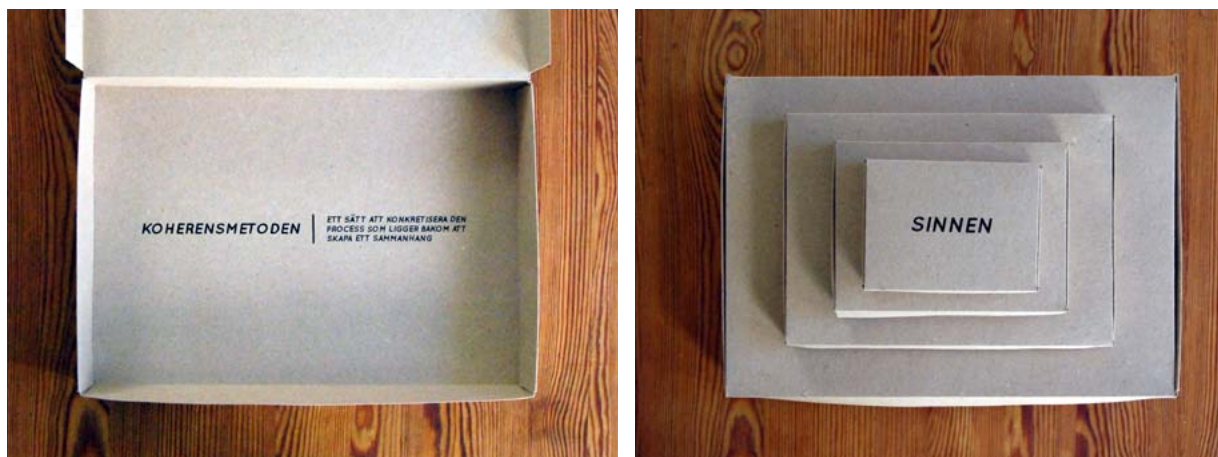
1. Alla delar ryms i en låda i formatet A4 (liggande), naturfärgad papp.
2. Introduktion: Fråga utifrån metafor med tillhörande illustrerande bild. Format A4 (liggande), naturfärgad papp.
3. Instruktioner, kuvert i naturfärgat papper, instruktionsblad i silkespapper.
4. Placering av delar, låda format A5, naturfärgad papp, innehållande pussel vars sammansatta motiv visar placeringskarta.
5. 4 st A4 (liggande) som beskriver koherensskala, process (steg) samt de 2 sammanhangsmodellerna.
6. Specifikationskort tillhörande Process samt de 2 sammanhangsmodellerna, format A6.
Låda i naturfärgad papp, format A6.
7. Klistermärken i kuvert, format A7, tillhörande specifikationskort för Process.
8. Sinnen, låda i format A7, innehållande kort i olika färger med symboler för våra 5 vanligaste sinnen, format A8 pärlemorpapper.

Jag har arbetat med visuell igenkänning med hjälp av form, färg, tecken samt taktila skillnader.

Reflektion

Genom att förpacka materialet på ett sådant sätt som knyter an till innehållet så hoppades jag kunna stärka förståelsen och innebörden av vad materialet (*Koherensskala* och *Process*) syftar till.

Jag har använt mig av enkla igenkänningsbara faktorer som pappret, storleken på lådorna, texten på lådorna samt färgkombinationer för att visa exempel på olika sammankopplingar av information som kan göras i just detta fall.

Innehållet i lådan som heter *Placering av delar* kan tolkas in på två olika sätt. Dels att rent konkret placera ut delarna i lådan i rätt ordning för att kunna se ett sammanhängande motiv men också att kunna placera ut metodens olika delar i rätt ordning så att man kan förstå hur metoden ska användas.

Lådornas olika storlekar syftar till sammanhangsmodellen *Igenkänning av föremål* (Inbäddande figurer) Delarna skapar tillsammans den omslutande formen.

En viktig del i utformningen av förpackningen med dess olika delar har varit att hitta en form som en allmänhet kan associera till men vars innehåll kräver en tydlig struktur för att förstås, ungefär som ett sällskapsspel. Jag ville också hitta ett neutralt uttrycksätt som inte tar för mycket fokus från materialets innebörd då detta är det huvudsakliga i mitt arbete, inte den fysiska utformningen.

När man följt instruktionerna och gjort de olika delarna så kommer man vid närmare eftertanke att förstå att de olika stegen i metoden är en metafor för metodens resultat.

SAMMANFATTNING / DISKUSSION

Jag har i detta projekt försökt förstå hur och varför vi uppfattar sammanhang på olika sätt. Jag har tagit fram ett material som förpackats i form av en arbetsmetod med syfte att lyfta fram viktiga delar i designprocessen som jag anser ibland glöms bort i skapandet av rumsliga sammanhang.

Uppfattningen av ett sammanhang ligger i vår förmåga att utifrån psykologiska förutsättningar koppla samman relevanta delar till en beskrivande helhet. Alla människor har denna förmåga men till olika grad vilket medför att vi ser på ett sammanhang antingen mer ur ett detaljperspektiv eller mer ur ett budskapsperspektiv. Som designer anser jag att det är viktigt att känna till detta för att kunna skapa sammanhang för bästa möjliga uppfattning oberoende av psykologiska förutsättningar.

Vad gäller Koherensmetoden så är min tanke inte att den ska komma att användas systematiskt av andra som en del i den övriga designprocessen utan min avsikt var att ta fram ett material som beskriver den psykologiska aspekten bakom att uppfatta ett sammanhang samt presentera det på ett sådant sätt att betraktaren av materialet själv kan skapa sig en förståelse för vikten av de olika delar som ligger till grund för ett sammanhang där ändamålet tydligt framgår och behovet uppfattas.

Min utmaning i detta har varit att finna ett uttryckssätt som lägger fram informationen på ett neutralt sätt så att ingen del framställs som bättre än den andra, utan att alla delar är beroende av varandra för bästa möjliga resultat.

Att känna till vad det är som gör att vi uppfattar sammanhang på olika sätt har öppnat upp mina ögon för varför jag gör de val som jag gör. Att se på ett sammanhang ur olika perspektiv kan verka självklart ur designersynpunkt men *varför* det är viktigt är inte lika lätt att förklara. En aspekt som jag tycker detta arbete bidrar till att konkretisera.

Om man tittar på de två utforskande exemplen *Funktion efter behov* samt *Känsla efter användning* så kan jag nu lättare se hur jag skulle kunna arbeta med dem för att förmedla det som jag hade för avsikt att förmedla. Metoden har gett mig ett sätt att kunna relatera till de abstrakta faktorerna i förhållande till de konkreta faktorerna i sammanhanget.

Den centrala koherensen är en liten del i något mycket större och för att förstå till fullo hur och varför vi uppfattar sammanhang på olika sätt krävs mer kunskap om hur våra hjärnor fungerar, framförallt den kognitiva processen.

Detta projekt bör därför också ses som en liten del i ett kommande större utforskande arbete.

KÄLLFÖRTECKNING

Litteratur:

Frith. Uta (1989) *Autism, gåtans förklaring*, Liber Utbildning AB

Webbplatser:

Dahlgren, SO. (2004). Annorlunda tänkande och informationsbearbetning vid autism,
Hämtad från Stockholms läns landsting, <http://www.autismforum.se>. Uppdaterad 2008-07-17
Hämtad 2012-03-28

Bilder:

Spatiala tester: Frith. Uta (1989) *Autism, gåtans förklaring*, Liber Utbildning AB

Övriga bilder: Hanna Andersson